

29. NAVADNA NEDELJA

Bog pomaga do pravice

Lk 18,1-8

- 1** Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem priložnost, kako morajo vedno moliti in se ne naveličati.
Rekel je:
- 2** »V nekem mestu je bil sodnik, ki se ni bal Boga in se ni menil za človeka.
- 3** In v tistem mestu je bila tudi vdova, ki je prihajala k njemu in ga prosila:
»Pomagaj mi do pravice proti mojemu nasprotniku.«
- 4** Dolgo ni hôtel, potem pa je rekel sam pri sebi:
»Čeprav se ne bojim Boga in se ne menim za človeka,
- 5** bom tej vdovi, ker me nadleguje, vendarle pomagal do pravice, da me ne bo kar naprej hodila nadlegovat.«
- 6** In Gospod je rekel:
»Poslušajte, kaj pravi krivični sodnik!
- 7** Pa Bog ne bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu?
Bo mar odlašal?
- 8** Povem vam:
Hitro jim bo pomagal do pravice.
Toda ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?«

Ali bo Gospod našel vero na zemlji ...

Že tretji evangelij zapored nas sprašuje o veri. Prejšnjo nedeljo pravi ozdravljenemu, ki se je prišel zahvalit za ozdravljenje: **Pojdi, tvoja vera te je rešila**. Razmišljali smo, da ga vera ni rešila gobavosti, te je bilo ozdravljenih vseh 10, vera ga je rešila globoke **osamljenosti, občutka zavrženosti, brezcilnosti in obupa**. Vsi ostali so bili ozdravljeni telesno, duhovno pa so ostali tam, kjer so bili prej.

Pred tem odlomkom pa smo poslušali prošnjo učencev, **naj jim pomnoži vero**. Jezus pa jih opozarja, da vera ni čudežna moč, ampak zavest, da smo ubogi hlapci pri odličnem gospodarju. **Zavest o služenju in veselju nad dobrim Gospodom in Gospodarjem je pravzaprav odraz vere**.

Danes nas Jezus naprej sprašuje o tem, ali je kaj vere v nas ali ne. Ali je to, čemur pravimo vera, resnično vera, ali le videz? Bojim se, da je za večino od nas vera še vedno nedeljska obleka. Kahlil Gibran pravi: Za kogar je vera le nedeljska obleka, bi bilo boljše zanj, da bi bil nag. Vera kot nedeljska obleka je stvar naivnega zakramentalnega življenja. Hodim k maši in obhajilu, otroke pripravim do zakramentov, in to je bolj ali manj vse. Vera je nedvomno veliko več. Opažam, da je v naših odnosih vera izgubila svoje mesto. Odnosi propadajo, vera pa kakor da nimam moči. Tri temeljna področja propada naših odnosov spoznavam: laž oz. pretvarjanje, obtoževanje ter noro hitenje. In prav tu je vera tista, ki nas lahko rešuje, ali pa po svoji zakrneli tradiciji ostaja mrtva črka.

Laž – uničuje vse odnose. Tako na osebni kot na družbeni ravni. Neprestano olepševanje mori vsako živost odnosa in družbe. Saj je nazadnje vse enako dobro. Torej se ne borimo za nič več. Enako je, če si poročen ali ločen. Enako je ali si v politiki na levi ali desni. A to ne more biti res. Če smo zvesti resnici, potem pridobijo naši odnosi novo razsežnost boja za dobro. Ni več vseeno kaj je med nami, ali nek odnos ali raste ali propada. Ni vseeno ali utrjuješ odnos ali se razhajaš. Ni več vseeno ali stojiš v politiki na strani resnično dobrega ali le na navideznih obljubah. **Vera, da je Bog resnica, da Resnica edina osvobaja, ta vera, nas bo rešila mlačnosti in propada.** Na nas je, ali bomo stavili nanjo, ali se bomo potopili v povprečnost liberalne vseenosti. V resnici je mogoče vztrajati za vsako ceno le, če se naslonimo na Boga. Uboga vdova je to zmogla, ker je verjela Bogu, ne sodniku. Bog ji je pomagal do resnice, tudi nam bo, ne sodnik. Bog!!!

Obtoževanje je druga plat razpada našega življenja. Za vse so krivi drugi. Ker ne moremo sprejeti sebe, ne moremo sprejeti drugih. In kako naj sprejmemo svojo nepopolnost in nemoč, če ne moremo zaupati, da nas Bog ljubi, da nas kliče v življenje in se nas veseli. Nemogoče. Vera nas rešuje obtoževanja. Odpuščanje, ki nam ga Bog neprestano podarja, nam naklanja mir, v katerem obtoževanje preprosto nima prostora.

In še tretja razsežnost današnje družbe: **Hitenje**. Begamo v delo in nakupovanje, zabavo in kakršnokoli dejavnost. Nemir je tu, če ni zavesti, da je dobro, da smo. Te pa ne more biti brez zavesti o tem, da Bog vodi naše življenje in naš čas. Ustaviti se, za srečanje s seboj. Ustaviti se bo potrebno za srečanje z Bogom v molitvi. Ustaviti se moramo, da se srečamo z drugimi. Prav pri tem spet nujno potrebujemo mir v Bogu. Cilj našega življenja je navsezadnje večnost, ki jo prinaša Bog. Mir je božji dar. Brez Boga tega miru ni.

Tri razsežnosti polomljenosti naše družbe in naših odnosov in trije darovi vere.

- Laž in pretvarjanje – božji dar pa je resnica,
- Obtoževanje – Bog pa nam prinaša odpuščanje in spravo,
- Hitenje – le v Bogu pa se umiri naša duša.

V kolikor nas preveva prvo je znamenje opozorila, da je naša vera mrtva. Ko se Jezus tudi danes sprašuje: Ali bo našel vero na zemlji, nas opominja in spodbuja: Vzemi Mojo prisotnost bolj resno!